

Remissvar om material i kontakt med dricksvatten – myndighetsroller och ansvarsfrågor

Sammanfattning

- Kemikalieinspektionen delar utredningens bedömning om att det finns ett behov av ökat offentligt åtagande för att möta bland annat kunskapsunderskott om dricksvatten liksom besked om material och produkters funktion och hälsoeffekter. Kemikalieinspektionen anser att det i första hand är vattenproducenter och fastighetsägare som behöver stöd. Däremot anser vi inte att utredningen gått till botten med grundproblemet, det vill säga att det till stor del saknas kunskap att förmedla.
- För att få underlag för riskbedömningar anser Kemikalieinspektionen att åtgärder behöver vidtas för att öka den faktiska kunskapen om exponering, undersökningsmetoder samt material och produkter i kontakt med dricksvatten.
- Kemikalieinspektionen är angelägen om att det inte bildas någon separat webbplats för just information om material i kontakt med dricksvatten.
- Kemikalieinspektionen kan bidra med kunskap om hälsorisker med ämnen som har behandlats i till exempel olika Reachprocesser och något om källorna till de farliga ämnen som hittas i dricksvatten. Däremot anser inte Kemikalieinspektionen att vi behöver ha något uppdrag för att bidra med denna kunskap.
- Kemikalieinspektionen anser att det bör utredas vidare hur Sverige ska undersöka om 4MS resultat är användbara för svenska förhållanden och vilka resurser det kräver.

Kemikalieinspektionen anser att dricksvattenfrågan är mycket viktig. Stora problemområden finns i anslutning till dricksvatten och Kemikalieinspektionens ansvarsområde. Ett exempel är högflourerade och andra farliga ämnen som hamnar i grundvatten och ytvatten och sedan återfinns i dricksvatten. Vårt remissvar baserar sig på den nuvarande ansvarsfördelningen mellan myndigheterna. I den mån den pågående utredningen av miljömyndigheternas ansvarsområden skulle leda till att

ansvaret mellan myndigheterna inom dricksvattenområdet förändras kan det också leda till en ändrad syn på de åtaganden som denna remiss omfattar.

Avsnitt 9.1 Det offentliga åtagandet, sid. 100

Utredningen bedömer att det finns ett behov av ett ökat offentligt åtagande för att möta bland annat kunskapsunderskott liksom besked om material och produkters funktion och hälsoeffekter. Kemikalieinspektionen delar denna bedömning men anser att det i första hand är vattenproducenter och fastighetsägare som behöver stöd. Ett felaktigt eller mindre bra materialval kan leda till stora kostnader både rörande konsumenternas hälsa och finansiellt.

Kemikalieinspektionen anser dock inte att utredningen gått till botten med grundproblemet, det vill säga att det till stor del saknas kunskap att förmedla. För att få underlag för riskbedömningar behöver åtgärder vidtas för att öka den faktiska kunskapen om exponering, undersökningsmetoder samt material och produkter i kontakt med dricksvatten.

Kapitel 10 Samlade överväganden, förslag och konsekvenser, sid. 121

Kemikalieinspektionen kan bidra med kunskap om hälsorisker med ämnen som har behandlats i till exempel olika Reachprocesser och något om källorna till de farliga ämnen som hittas i dricksvatten. Men flertalet av de punkter som anger den föreslagna plattformens syfte gäller arbetsområden som Kemikalieinspektionen varken har ansvar eller kompetens för. Kemikalieinspektionen anser inte att vi behöver ha något uppdrag för att bidra med befintlig kunskap som vi har tillgång till.

Kapitel 10 Samlade överväganden, förslag och konsekvenser, sid. 122

Kemikalieinspektionen delar utredningens bedömning att Sverige bör följa det arbete med positivlistor, metoder och analysmodeller som bedrivs kring material i kontakt med dricksvatten inom det så kallade 4MS Initiative¹. Utredningen berör dock inte hur Sverige ska undersöka om 4MS resultat är användbara för svenska förhållanden (Skandinavien har generellt sett surare vatten än övriga Europa) och vilka resurser det kräver. Vi anser att det bör utredas vidare.

Avsnitt 10.1 Informations- och kunskapsplattform, sid. 123

Kemikalieinspektionen instämmer i utredningens bedömning att information om rent och hälsosamt vatten ska vara lättillgänglig för såväl enskilda konsumenter som övriga användare och berörda. Vi instämmer också i bedömningen att informationen ska kanaliseras på ett sådant vis att den anknyter till myndigheternas planerade sätt att förvalta och sprida kunskap. En ändamålsenlig och resurseffektiv form för arbetet med att informera om dricksvatten kan vara att bilda ett nätverk mellan myndigheterna för att utbyta kunskap och information. Kemikalieinspektionen är

---

¹ 4MS Initiative. De fyra medlemsstaterna Frankrike, Tyskland, Nederländerna och Storbritannien samarbetar under denna rubrik kring utvecklingen av ett gemensamt system för godkända material i kontakt med dricksvatten.

angelägen om att det inte bildas någon separat webbplats för just information om material i kontakt med dricksvatten.

Avsnitt 10.2 Råd och stöd, sid. 128

Kemikalieinspektionen delar utredningens bedömning att det är önskvärt att dricksvattenproducenter tar ökat eget ansvar till exempel genom att ta fram branschriktlinjer. Det är dock osäkert i vilket utsträckning Kemikalieinspektionen kan stödja arbetet eftersom det till stor del saknas kunskap inom området.

I detta ärende har generaldirektören Nina Cromnier beslutat. Helena Bergström har varit föredragande. I den slutliga handläggningen har också Jan Hammar, Bert-Ove Lund, kommunikationschefen Madelene Sandgren, Erik Gravenfors och juristen Patrik Ernby deltagit.

På Kemikalieinspektionens vägnar

Nina Cromnier

Helena Bergström